

Orts i Ramos, Ramon (LIT)

Nasqué a Matanzas, Cuba, el 1857, però es pot considerar fill de Benidorm, ja que els seus pares, Tomàs Orts i Francesca Ramos, eren benidormers i ell mateix hi va ser traslladat als pocs mesos del seu naixement. Membre d'una família acomodada, va fer els estudis primaris a Benidorm i, després, inicià el batxillerat en el col·legi San José y de la Purísima Concepción d'Alacant. Posteriorment es trasllada a València, on conclou els estudis secundaris en els col·legis de San Pablo i San Rafael; en aquesta època funda, amb altres amics, una secció de literatura dins de la Sociedad del Estudio del Derecho, de la qual va ser president durant molt de temps. Amb el propòsit d'ampliar la seua formació, s'instal·la a Madrid, on estudia francès, música, dibuix i altres disciplines amb professors reputats. Va cursar la carrera de Nàutica, tot i que mai no l'arribà a exercir. Després d'aquesta època de formació, viatja per diversos llocs d'Espanya i d'Europa i de diversos països europeus, especialment Itàlia, terra que el captiva i on fa llargues estades. Tingué una gran afició per les ciències naturals, cosa que el portà a formar una importantíssima col·lecció de coleòpters, que va classificar científicament i que va ser visitada per importants naturalistes espanyols i estrangers. Home de caràcter retragut i amant de la discreció, publicà diversos articles científics i literaris en revistes espanyoles i estrangeres, entre les quals cal destacar per la seua importància la *Revue Zoologique* i el *Journal des Entomologistes*, totes dues de París, on va donar a conèixer una bona part dels treballs científics que li atorgaren una gran reputació com a naturalista. Una altra ocupació de la seua vida va ser el periodisme, que cultivà, principalment, a Madrid i a Barcelona. En aquesta última capital va dirigir *El*

Pueblo de Barcelona, diari de caire radical que tingué una curta durada, i els setmanaris il·lustrats *La Semana Cómica* i *Don Juan Palomo*. Va ser també un dels fundadors de la revista literària *El Canfali*, de Benidorm, en la qual es van publicar diversos treballs seus signats amb el pseudònim "Bachiller Sansón Carrasco", que ja havia emprat també en altres textos seus. Després d'una sèrie de viatges per diverses ciutats d'Amèrica del Nord i del Sud, es va establir a Barcelona, on va col·laborar en la premsa periòdica. A partir de 1868 es multipliquen les seues publicacions literàries, entre les quals destaquen *El adolescente* (Alacant, 1870) —col·lecció de poesies i pensaments—, la llegenda tradicional *La ermita de los ahorcados* (Alacant, 1872), *Un sueño (cuento en miniatura)* (Alacant, 1872), *Crónicas de Benidorm* (Alacant, 1872), *La verdad i el error (ateísmo y religión)* (Alacant, 1874), *Risas i lágrimas* (Alacant, 1874), *Adúltera y prostituta* (València, 1875), *Cantares i seguidillas* (Dénia, 1887), la novel·la *Los mayorzagos de Beneloya* (Alacant, 1893), una sèrie de peces teatrals inèdites i, sobretot, més de cinquanta traduccions de novel·les de grans autors europeus huitcentistes: els francesos Emile Zola, Victor Hugo, George Sand, Gustave Flaubert —en traduí la seua celebèrrima *Madame Bovary*, a més de *Las tentaciones de San Antonio*— o Teofile Gautier; l'italià Slenkevity —en va traduir la popular novel·la *Quo vadis?*—, l'anglès C. Braeme o el rus Fedor Dostoyevski —aquest últim a través del francès. Conreà també la sàtira periodística en prosa en textos com "Fausto", publicat en *El Látigo* de Madrid, o la crítica antitaurina "Incongruencias", apareguda en la *Revista de Espectáculos* d'Alacant el 23 d'agost de 1888. (Revisat, 8-11-16).

Diccionari de
Benidorm